

Land-Spørgsmaal.

til Chr. Michelsen fra J. Hansen.

et selv for Turen ned til os i Vester Fjeldstrædet; men jeg maa fastholde at jeg kunde ikke faa anden Forsaarsk for Fjeldstrædet — og den fik flere end jeg har den endnu af det sidste "Stjernen", naar De skriver i denne Tid har de Forenede Stater allerede afgivet enklende, hvor Landgrant paa 3 millioner Aers, the Southern Pacific Co. holder i sig selv. Hvis det kan blive et resultat, der har Penge til de Heste, Okser og Køer, og dem, der er meget for højt, det vil ikke være Indsigelse paa Arbejdsloshedsforholdene end en lille Flod der ud i Verdenshavet har til at overhale eller udtørre en Stat. Den ikke Havet og bortfor heller ikke overflodige Vand fra mere end sine bedste Grensber og fra skal Kunsten hjælpe til.

Striver, at "Kapitalen er sammenhængende Arbejde, og Millionæren er ikke den Kapitalist, men de og jeg med vore Hjem og ogsaa Kapitalister." I en forstand har de Ret, men kun til at behandle Kapitalist forsaarsk man i Regning Mand, som ejer saamegen Kapital, som ikke selv behøver at udføre samfundsnyttigt Arbejde for at ernære sig. Den Mand derimod, som arbejder fra Morgen til Aften for at sig og Familie, — ham kan man ikke behandle som Kapitalist med rette. De siger at det var uret, det kan jeg ikke sige om vi tog Ordet Kapitalist i den almindelige; thi hvis Samfundets Vel er det, maa De og jeg være lige saa til at afstaa vore Hjem, som vi maa til at afstaa andre skulde være. Striver, at jeg synes ikke at kunne get godt Resultat for de mange Landarbejdere og Arbejdsfolk, om frit Land, som De paaviste, og til at mange har begyndt faa Land med Hænder og dog arbejder sig op, om med Snelefsart.

Land- og Arbejderspørgsmaalet.

Jeg har hørt Christian Michelsen holde Foredrag over dette Emne, og jeg har nu set det samme behandlet i "Stjernen" af Jens Hansen og Niels Nielsen. Det ser ikke ud til, at disse tre er helt enige i dette Spørgsmaal, og naar jeg nu som en sjælden Mand — med Indblikningen i Landet — kaster mig ind i Trefloret, saa tør jeg maasse ikke regne mig helt enig med nogen af de tre. Altsaa fire Størrelser med hver sit Program. Det ser jo glimrende ud for Arbejdersagen. Naar man faaledes kan enes om det, maa man snart kunne løse Dagsordenen? Saaledes kommer man let til at tænke ved at se overfladisk paa Sagen; men tænker man lidt dybere over det, saa fortaar man nok, at det blev stærkeligt hedsdeligt, hvis alle tænkte, talte og strevte ligesaa. Derimod er det opløsende, oplysende og udbillende, naar der fremkommer forskellige Argumenter, naar enhver fremkommer med sin egen ejendommelige Fremstilling af det samme Emne. Forskjelligheden, den gjør Livet harmonisk og forstaaet.

Men i vort Arbejde og i vor Forhandling maa vi være fordragelige overfor hverandre og arbejde med virkelig Kærlighed og Vilje til at fremme den Sag, vi arbejder for. Og er det nu Arbejderspørgsmaalet — eller rettere hele Folks Ve og Vel, thi det er i Grunden det samme — vi arbejder for, og vi er nogenlunde enige om Vejen og i alt Hald for en Del Midlerne til denne store Sags Fremme, saa vil de forskellige Indlæg bringe mere og mere Lys og Klarhed over Forholdene, og med Dristet om, at det nye Aar, 1893, maa bringe os et godt Stykke fremad i denne Sag, vil jeg sige Tak! til de tre Mænd for deres Indlæg og bede dem om at komme snart igen. Rigelede Tak! til den friske Redaktion, som bærer godt Budskab.

Dermaast skal jeg tillade mig i al Korthed at komme frem med nogle faa af mine Tanker om Arbejderspørgsmaalet. Der er nu forst det, som jeg tror er det aller første, man har at gjøre, nemlig Sammenlutning, Organisation. Skal vi udrette noget, maa vi organisere os lige som f. Eks. Socialdemokratiet i de gamle Lande. Enkeltmandsarbejdet forer ikke til noget. Den enkelte arbejder sig selv op, og hele hans Arbejde og Dyrkelse for sine Medmennesker bliver kun regnet for en almindelig Geshæft.

Niels Nielsen skriver, at han ikke tror, at Arbejderspørgsmaalet kan løses, uden

ikke har faaet Dvne for deres eget Vel, kan vi ikke vente slige Reformere gennemførte. Den kunde kjøbe Hvede og Korn paa de Egne, hvor det var billigst, selv bygge Møller at male det paa og saa sende Melet hen, hvor det skulde bruges uden at Transporten vilde medføre store Udgifter. Den kunde kjøbe Køerne, f. Eks. i Syd-Dakota og naar den ejede Banerne sende dem her til Minnesota uden store Betsotninger. Det vilde ikke forhøje Prisen synderlig pr. Ko, hvorimod det vilde fordyre den langt over dens Verdi for en Farmer at rejse ned og kjøbe en enkelt Ko. Saaledes ogsaa med Grubningen: naar Staten sender Maskiner med Tilbehør, saa kunde det gjøres langt billigere end om en Mand gik ud med sin Grubbehatke og begyndte paa det.

Mr. R. N. Striver, at det er den højere Løn og kortere Arbejdstid i Byerne der trækker Folk derind. Vel, intet er rimeligere, end at Folk tager det meste og beblæ de kan saa under de nuværende Forhold. Men det værste er, at de tidt bliver sluffede og møder i det Sted Arbejdsloshed og Sult, og mange af dem synker saa dybt at de ikke kan rejse dem mere. Dermaast kommer Dplysningen; men lad os endelig fette den som No. 1, for har Folk først Dplysning om deres eget bedste, saa har det ingen Nød, saa skal Samfundet snart blive omformet. De Striver at Michelsen halvo Foredrag gaar ud over Præsterne; men hvorfor tilføjer De ikke i det sidste af Artiklen, hvor De skriver om hvorledes Arbejderne kaster deres Stemmer, at saalænge Farmerne og Arbejderne lader Præsten bestemme, hvordan de skal stemme, saalænge kommer de lige saa lidt til sine Rettigheder, som naar Pengemagten har Lov at bestemme det. Den sidste Sætning er vi fuldtud enige om: at Arbejderspørgsmaalet bliver ikke løst før end Arbejderne selv har lært at løse det. Og hvorfor? Fordi ingen anden Stand har saaledes Intereser med Arbejderne. Ved Arbejderforssaas enhver, som selv maa arbejde for Jorden og Klæderne, han være sig Farmer eller Haandværker, Kunstner eller Lærer, ligegyldigt naar han kun udfører samfundsnyttigt Arbejde.

at Arbejderen faar mere Dplysning, virkelig Forstaelse af Stillingen, saa han selv lærer at løse Dpgaen. Dette er nu ogsaa min Tro. Men tillige er jeg overbevist om, at lader vi Dpdragelsen og Udviklingen støtte sig selv, som vi hidtil har gjort, saa faar hverken den nuværende eller den næstkomende Slægt bedre Samfundsforhold at se. Og det er kun ved en fornuftig organiseret Sammenlutning, at vi vil være i Stand til at ordne og udføre et virkelig Dplysnings- og opdragende Arbejde baade for store og smaa. Men ved Siden af dette vil et organiseret Samfund efter Haanden kunne tale sig over flere praktiske Dpgaer vedrørende faavel Landspørgsmaalet som Industrien.

Jeg er enig med Michelsen i, at det er rent galt, at Regjeringen har givet Landet bort til Spekulation, og jeg tror, at det er fuldt retfærdigt, om Folket kræver Landet tilbage. Men nu vil jeg dog sige, at vi skal tage Skridtet fuldt ud og fordrer, at Landet virkelig bliver i Folks Hænder, og ikke en eneste Slump gives bort hverken til fattige eller til rige, hverken paa disse eller andre Vilkaar. Kort sagt, vi maa sige en tyk Streg over alt det vi kalder personlig Ejendomsret til et Stykke Land; thi det har i Virkeligheden intet Værd, hvad enhver maa kunne forstaa, naar man vil tænke sig rigtig om. Nu har jeg snart været her i Landet i 2 Aar, og jeg har kjøbt 80 Aers i Minnesota og vilde helst begynde at farme straks, jeg kom hertil. Men først skal jeg tjene Penge til at betale Landet med, og saa til Bygninger, Dyrkraft osv. og derved sildes Farmerarbejdsloshed ud i en ubestemt Fremtid. Her i Racine gaar i snevis af saadanne Familier og venter paa at faa saa mange Penge strabet sammen, at de tør vove sig ud til Farmeriet, og det er folk, som hjemme i det gamle Land har været ved Landvæsnet og helst vilde fortsætte med det samme her, blot de kunde faa begyndt. Der er dem, der har kjøbt Land for 5—6 eller 7 Aar siden. Der er vel ingen, der tror, at vi bliver bedre Farmerne ved at gaa her og slide paa en Faabrick en halv Snæs Aar, før vi kan faa begyndt paa Farmeriet. Mange naar aldrig ud til Jarmen. Her kunde J. Hansens Plan om at hjælpe Folk til Farmeriet gjøre sin store Nytte og hjælpe baade dem, der vil farme, og dem, der ikke vil det; thi os, der vil farme, gaar jo bare de andre i Vejen her i Byen. Og jeg tænker, at vi kunne hjælpes paa en ganske simpel Maade og ved en ringe Betsotning fra Regjeringens Side. Regjeringen skulde udstykke Landet paa 80 eller 160 Aers til hver Familie. Bygninger og Land skulde overdrages os med Drgsstret for hele vor Levetid. Jeg kan ikke forstaa andet, end at det samme være lige saa bebageligt for os, som naar vi kalder det vor Ejendom. Vi skal dog alligevel afstaa vor Ejendomsret, naar vi dør. Arbejdslosheden ved Bygningernes Dpførelse kunne vi jo nok selv staae, naar vi fik udlævert Materialet. Her var det nu igjen nødvendigt, at Landets og Folks Regjering virkelig var Ejer af Materialet og ikke, som nu er Tilfellet, at det er bortgivet til Spekulation. Dermaast skulde Regjeringen være Ejer eller raade over Befordringsmidlerne, saa de kunne besfordre os frit hen til Landet. Paa den Maade, mener jeg, at vi ikke behøvede ret mange Penge for at begynde Farmeriet. Regjeringen skulde naturligvis fritage os for at betale Afgift de første 5 Aar, til vi blev i Stand til at kunne betale en rimelig aarlig Afgift. Hovedet der været begyndt paa den Maade her i Landet, saa vilde vi nu været Vidne til en velstaaende Middeklasse, en jævn velstaaende B-folkning, baade paa Landet og i Byerne, i Stedet for, at vi nu har Millionærer, Slaver og Tramps.

Det lader sig naturligvis ikke gjøre, at vi saadan i en Haandevending faar hele Folket eller dets Regjering ind paa en saadan Antegang og derved faar det hele Rastneri sat i en anden Gønge. Men til enhver stor Sag hører et stort Forarbejde, og det er dette Forarbejde, vi skal søge at faa et rigtigt Tag i. Først Organisationen, saa sørg for at faa et virkelig Arbejde i Gang med Tale, og Skrift og Skolehold, og saa maa vi forsøge at denne Kolonier baade med Lands- og Industridrift. Vi skal søge os i at hjælpe os selv fremad paa den mest solide Grund. Det vil være bedre end at gjøre Størrelse eller krybe for Kapitalisternes. Lad os hellere prøve paa at konkurrere med dem, det maa kunne lade sig gjøre; thi det er virkelig, som Michelsen skriver, at vor Arbejdskraft er en Kapital, og jeg vil endogfaa paastaa, at Arbejdet er det eneste, der kan frembringe Kapital. Altsaa det gjælder bare om, at vi passer paa denne vor Kapital, og faar den gjort frugtbringende for os selv,

og ikke, som vi nu gjør, adslæ den bort til Kapitalistene. Nielsen bedrøjer Michelsen, at denne altid er paa Rakken af Præsterne. Hvis Nielsen vil se rigtig tilbuds i Forholdene, vil han nok finde, at dette ikke er saa ubetragligt, da det jo er faktisk, at Præsterne — eller rettere Præsteskabet, for ikke at sige de personlige Hæderligheder bort, der altid findes — altsaa: det er Præsteskabet med den færegne Magt, dette altid sidder inde med, der mere end andre Mennesker eller andre Klasser bidrage til at holde Folket i Uvidenhed og Dumhed. Man vil i Reglen altid finde Præsterne paa det kapitalistiske tyranniske Regjeringssystemes Side. Præsteskabet holder paa Tyranni og Slaveri. Hvis vi vil fremad til lysere og lykkeligere Tilstande, da maa vi gaa uden om Præsteskabets indnævrede Synsbesgreber.

Her med skal jeg slutte denne Gang med en venlig Hilsen til Redaktionen og Bladets mange Læere. Kristoffer Jensen, 843 Washington Ave., Racine, Wis.

Fraklystet danske folkehøjskole.

Da jeg i forrige No. af "Stjernen" læste den venlige omtale af vor højskole af manden ude fra Gørab, da kom jeg til at tænke paa, at der maasse kan være andre af "Stjernen"s læsere, som ser paa den lille danske folkehøjskole med velvilje og ønske om fremgang. Alle saadanne skulde vi jo igunden oplyse lidt om Stolsens gang og stilling nu og da, saa de saa meget bedre kunde have interesse og deltagelse for os. — Jeg kan saa oplyse om, at i vinter har vi 19 karle — 1 fra Racine, Wis., 2 fra Washington Co., Neb., 1 fra Wayne Co., 5 fra Platte Co., 1 fra Valley Co., 1 fra Nebraska City, 1 fra Hamilton Co., og 7 her fra omegnen. — Vi er meget glade ved at arbejde sammen med disse karle, ti de giver os det indtryk, at de er komne her for at faa noget udbytte af skolen, og det skal de nok ogsaa faa. Vel er det faa, da paa 2 — 3 maanedes karl man ikke bliver til vismand hverken her eller paa nogen anden skole i verden, den være nok saa god, — men alligevel kan der vel ved opmærksomhed og lid naas en hel del i flere retninger ogsaa paa en saadan kort skoletid. Man kan for Eks. faa en ikke ubetydelig hjælp til bedre at kunne gjøre selsarbejde siden. Man kan ogsaa faa udviklet og dygtiggjort sig en hel del i at skrive, i at regne i vintere der f. Eks. en hel Skole, som tager undervisning i matematik, i at læse og forstaa engelsk, saa man kan overfatte det sikkert og bestemt. Dette sidste har stor praktisk betydning her i dette Land. Der er nemlig mange af dem, som er kommen herover som voksne, som ved at arbejde hos Amerikanere saar lært at tale og faa efterhaanden ogsaa at læse saameget, at de kan klare sig i en avis eller i en roman. Men naar saadanne saa bliver forlangt til at oversætte, hvad de læser saa viser det sig, at de gætter dem til meningen af grumme mange ord og udtryk. Nu, det kan gaa med at gætte, naar man læser en roman eller lignende — men sæt nu, man skal læse en kontrakt eller andre saadanne ting, hvor det gjælder om at forstaa ret høert eneste ord — saa gaar det sandelig ikke med gjætningen, ti det kunde gjerne træffe at blive en dyr historie. Derfor, siger jeg, er det godt for voksne, danske karle, som er kommen her som voksne, at de faar nogen undervisning og øvelse i at oversætte engelske ord og udtryksmaader bestemt og korrekt uden al gjætning. Det er ikke noget let arbejde, naar det skal gjøres godt, men det er et arbejde man bagefter kan have megen glæde af. Vi har 6 timer om ugen til dette arbejde. Saa har vi 2 ugentlige timer til øvelse i at skrive engelsk og 1 time om ugen i engelsk sproglære. Vi har hørt om, at der fra visse klages over, at vi ikke har engelsk nok ved vor skole — vi mener imidlertid, at saalænge vor skole ikke helt igjennem skal være engelsk men derimod være, hvad den kalder sig — en dansk folkehøjskole, saa er en saadan klage ubestrettigt. Vi vil gjøre alt, hvad vi kan med de midler, vi raader over, for at sætte vore elever ind i engelsk, men vi vil ikke lade engelsk løbe af med os. Det engelske er desværre løbet af med mange danske herovre, saa man knapt kan hende dem igjen, noget saadant vil vi dog ikke være med til — det er i vore øjne latterligt, ja værre end det. Vi respekterer landets offentlige sprog og ønsker at blive godt hjemme i det — men vi vil være danske, selv om vi kommer til Kina.

Naar, inden jeg ser mig om er det engelske nok alligevel at lade os gaa fra det. Og jeg vil saa gjentage, at skolestidens er kort, saa der selvfølgelig ikke kan naas for glimrende ting, saa

kan det nok alligevel lønne sig for en karl at komme her, og med tiden vil den danske folkehøjskole herude sikkert ogsaa blive besøgt af mange danske karle hver vinter. Der kan være karle jo langt længere fra end til det end hjemme, og derfor vil de ogsaa komme, naar først sagen rigtigt bliver kendt og forstaaet af dem. Den danske ungdom herovre vil sikkert ikke ret længe staa tilbage for den danske folkehøjskole-tanke begynder at vække opmærksomhed rundt omkring hjemme i Europa. I Østerrig, i Frankrig, i England har den været omtalt meget rosende og anerkjendende i nogle af de landes største blade. I Norge, Sverige og Finland bliver der stadig flere og flere af den slags skoler. Hvorfor skulde den saa ikke blive kendt og anerkjendt ogsaa her i "United States"? Men hvem andre end vi danske burde vel først og fremmest arbejde for denne tanke? Men vi arbejder bedst for denne tanke ved at begynde paa det imellem os selv. Kan vi i aarens løb med vor egen ungdom bevise, at denne slags skoler er bedre for ungdommen end de nuværende almindelige, saa er jo slaget vundet. Saa skal vi snart se noget lignende imellem Amerikanerne. For tiden er f. Eks. Nysted højskole ikke stort andet end en Skole imellem de mange andre store skoler herude i vesten, — men vi troster os ved, at vi saa til i eventyrene har læst om, hvordan det alligevel blev Nysted, der vandt prinsessen og det halve kongerige.

Ja, vi er ved godt mod, fordi vi stadig vinder flere og flere venner imellem danske mænd og kvinder herude i vesten, og vi ved, at kan vi først faa en venskabs omkring os, saa skal skolen nok komme frem lidt efter lidt — det er venner mere end penge, som kan hjælpe en sag frem og navnlig en saadan sag som den danske folkehøjskole. Hermed en venlig hilsen! H. C. Strandstov.

Spdt Vandbræt, sød Mave, sødt Humør — alt stammer fra Brugten af De Witts Little Early Bitters, den berømte lille Pille. Sjøholm.

St. Jakobs Oel — helbreder — Rhenmatisme, Kvæstelser, Lændmerter, Brandsaar, Neuralgia, Forstoppelse, Forbrindinger, Frostsaar, Gøstemerter, Nygimerter. Dr. August Koenig's HAMBURGER BRUST THEE mod alle Sygdomme i Hystet, Lungen, og Struben. Kun i Original-Pakker. Pris = 25 = Cents. Pris = 25 = Cents.

Dr. Peter's KURIKO er et af Nutidens bedste Drgemidler. Det bryder Sygdomsplanter ud af Legemet, bringer det til ro og beroliger Sunden og sætter alle Organer i perfekt arbejdsdygtig Stand. Blandt dets bestanddele er 33 forskellige Helbredende, væsentlig fra Planteriget, og har været kendt og brugt i over hundrede Aar. Den anvendes med stort Held i de fleste af de i det daglige Liv forekommende Sygdomstilfælde, samt i Sygdomme, som faar fra Blødet, naalov: Forstøpelse, Gøvedpine, Leversygdom, Gøldelugt, Gølfot, Rheumatisme, Væterfogt, Gigt, Dyppe, hiet Hørdelise, Koldeber, Nøsen, Rinnere, Kuldghysninger og Gøder, Alertejuge, Sturo, Stab, Orme, Ringorme, Volder, Udset, Skarplædede Gevorter, Bæk og Sær, Smertor i Benstystemet, Afmagring, Fruentimmerhøjsdomme, Skatfølsøhed, Bronchitis, Hysteri, domme, Mæskinger, Nøglermerter, Svimmelhed, o. f. v. Stulde de lide af en eller anden af de ovennævnte Sygdomme, lad de prøve det Kuriko, som de kan faa af Dr. Peter's. Det er det bedste, som de kan faa, og det vil bringe dem til ro og berolige dem. De kan faa det af alle Apotheker, men hos lokale Høndere. Hvis der ikke findes nogen saa kan det bestilles direkte, saa tilføje

Dr. Peter Fahrney, 112 S. Hoyer Ave., Chicago, Ill.

kan det nok alligevel lønne sig for en karl at komme her, og med tiden vil den danske folkehøjskole herude sikkert ogsaa blive besøgt af mange danske karle hver vinter. Der kan være karle jo langt længere fra end til det end hjemme, og derfor vil de ogsaa komme, naar først sagen rigtigt bliver kendt og forstaaet af dem. Den danske ungdom herovre vil sikkert ikke ret længe staa tilbage for den danske folkehøjskole-tanke begynder at vække opmærksomhed rundt omkring hjemme i Europa. I Østerrig, i Frankrig, i England har den været omtalt meget rosende og anerkjendende i nogle af de landes største blade. I Norge, Sverige og Finland bliver der stadig flere og flere af den slags skoler. Hvorfor skulde den saa ikke blive kendt og anerkjendt ogsaa her i "United States"? Men hvem andre end vi danske burde vel først og fremmest arbejde for denne tanke? Men vi arbejder bedst for denne tanke ved at begynde paa det imellem os selv. Kan vi i aarens løb med vor egen ungdom bevise, at denne slags skoler er bedre for ungdommen end de nuværende almindelige, saa er jo slaget vundet. Saa skal vi snart se noget lignende imellem Amerikanerne. For tiden er f. Eks. Nysted højskole ikke stort andet end en Skole imellem de mange andre store skoler herude i vesten, — men vi troster os ved, at vi saa til i eventyrene har læst om, hvordan det alligevel blev Nysted, der vandt prinsessen og det halve kongerige.

Ja, vi er ved godt mod, fordi vi stadig vinder flere og flere venner imellem danske mænd og kvinder herude i vesten, og vi ved, at kan vi først faa en venskabs omkring os, saa skal skolen nok komme frem lidt efter lidt — det er venner mere end penge, som kan hjælpe en sag frem og navnlig en saadan sag som den danske folkehøjskole. Hermed en venlig hilsen! H. C. Strandstov.

Spdt Vandbræt, sød Mave, sødt Humør — alt stammer fra Brugten af De Witts Little Early Bitters, den berømte lille Pille. Sjøholm.

St. Jakobs Oel — helbreder — Rhenmatisme, Kvæstelser, Lændmerter, Brandsaar, Neuralgia, Forstoppelse, Forbrindinger, Frostsaar, Gøstemerter, Nygimerter. Dr. August Koenig's HAMBURGER BRUST THEE mod alle Sygdomme i Hystet, Lungen, og Struben. Kun i Original-Pakker. Pris = 25 = Cents. Pris = 25 = Cents.

Dr. Peter Fahrney, 112 S. Hoyer Ave., Chicago, Ill.

Bore Rejsebillets-Agenter.

- Rebennævnte Herrer ere autoriserede Agenter for Peter Ebbells Dampskibs- og Jernbanebillets-Agentur, og sælge Billetter med alle første Klasse's Linjer paa samme Betingelser som Hovedfontoret. Vi anbefale Landmand i deres respektive Distrikter at henvende sig til dem naar de agter at kjøbe Billetter med hvileftentilbehørlig Vinje og for Rejse og eller veit.
- Agent-Liste:
 - Kjøbmand J. Jensen, Rawlins, Wyo.
 - Fotograf G. C. Smith, Vancouver, Wash.
 - Boghandler Marinus Griffin, Gaston, Cal.
 - Stomager Abraham Olson, Karamie City, Wyo.
 - R. D. Mortensen, Gurela, Cal.
 - Engberg, Larson & Co., Apotekere, McPherson, Kan.
 - Restauratør G. J. Lundquist, Ceandia, Kan.
 - Kjøbmand Geo. Rasmussen, Volcus, Neb.
 - Strøder S. K. Jørgensen, Ord, Neb.
 - H. S. Grunsberg, Hampton, Neb.
 - Peter Nelson, North Great Falls, Mont.
 - Charles Larsen, Lumber Dealer, Miles City, Mont.
 - G. C. Thomson, Frisco, Utah.
 - Anton G. Petersen, Industry, Kansas.
 - Sagfører M. Hannibal, St. Paul, Neb.
 - Anton Hansen, Upland, Neb.

BECK'S BREWING CO'S CELEBRATED BOTTLING BEER

Chicago Medical Institute.

157-159 S. Clark St., Chicago, Ill. Behandler med største Dygtighed og Held alle PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDLALDRENDE MÆND

længst alle Personer, som ved deres egen Betsot af Ubesindighed og Svagheit paa hvileftentilbehørlig Tidspunkt af deres Liv — have naaet sig selv et hemmeligt Gode, som følger af Døretælle af Naturs Gode. Skulde frants raadspørge dette Institut. Gode over! Nerven Sygdomme (med eller uden Drømme) eller Svagheit og Led af Hænder og Fødder behandles med alle de bedste og mest berømtede Helbredemidler. Gode Mand, som lide af Svagheit, vilde finde en rigtig Hjælp og Linderung i mange Tilfælde en lidenhjellig Helbredelse. Det gælder intet til Sagen, naar De forhen har brugt eller prøvet, der uden Held har behandlet Dem.

De frøgtelige Gifter af Syllis tillægges alt udsat Blod og Gøddelomme og bliver fuldt hængt uden Højskole. Gode, som i en rigtig Sygdom, hvis den bliver forlængt eller uretlig behandlet, forlænger de nuværende og kommende Slægter.

Alle unaturlige Livsformer behandles hurtigt uden at lindre den Snæs Forretninger. Ingen Experimentor. Gode, som konsulterer samfundsligehedsloste, Alder og Gøring er af Blod og Hænder og Fødder. De frøgtelige Gifter af Hænder og Fødder gives ved enhver Tilfælde, som behandles. Sygdomstilfælde helbredes, som andre ikke faaes tæne færges.

Det medicinske Fakultet ved dette Institut er for mange Aar velkendt under den berømte Dr. Charles Rayn. Da Dr. Clarke, som er død, ikke kan behandle sine Patienter, vil De finde disse berømte Læger ved dette Institut. Konsultation, personlig eller skriftlig, frit. Konsulter dette berømte Institut. Tilvinder ere blivne helbrede.

Private Kontore og Medicinforretninger. Raadspør Dem med Institutet isærendt under Dem til nogen anden. Et hemmeligt Gode eller Betsot kan bestri Dem for fremtidige Betsot og Gode, samt formere deres Livs gode Kar. Medicin liden de hørte om og med berømtede Effekter. Konsulter fra Kl. 9 Form. til Kl. 6.30 Efterm. Endog og Herfra fra Kl. 9 til Kl. 3. Endog fra Kl. 9 til Kl. 12. Stambanværelse. Gode abriberes.

Chicago Medical Institute 157-159 S. Clark St., Chicago, Ill.

Barnløseægteskaber

Hvo lodes og Lovord dette Onde i kort Tid kan afhjælpes, viser den tydeligste Bøge: "Rednings-Anæret" paa en tydelig Maade. Bogen er 182 Sider stor, skrevet paa et letfatteligt skandinavisk Sprog, med mange smukke og oplysende Billeder. Udsolde Monnesker, som agte at indgaa Ægteskab, endte endelig sig Schillo's Ord: "Derfor prøve, hvornår sig selv linder," og tagende sig dette til Hjerte, lode de samme udmærkede Bøger, forinden de gik til det vigtigste Skridt i Livets Søndes omlydning, og sigt, portofri mod en indsendelse af 25 Cents i Prænumera. Address: Dr. M. A. ERGUN, 11 Chilton Place, New York, N. Y.

Scientific American Agency for PATENTS

CAVEATS, TRADE MARKS, DESIGN PATENTS, COPYRIGHTS, etc.

MUNN & CO., 37 BROADWAY, NEW YORK. Oldest Bureau for securing patents in America. Every nation known to be in the world has been made public by a notice given free of charge to the Scientific American

Largest circulation of any scientific paper in the world. Splendidly illustrated. No illustrations man should be without it. Weekly, \$3.00 a year; \$1.50 six months. Address MUNN & CO., Publishers, 371 Broadway, New York City.